

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 maja 1996 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad i warunków użycia oddziałów i pododdziałów Policji oraz Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w razie zagrożenia bezpieczeństwa lub niebezpiecznego zakłócenia porządku publicznego oraz zasad użycia broni palnej przez te jednostki.

Na podstawie art. 17 ust. 4 i art. 18 ust. 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. Nr 30, poz. 179, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515 oraz z 1996 r. Nr 59, poz. 269) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 5 marca 1991 r. w sprawie szczegółowych zasad i warunków użycia oddziałów i pododdziałów Policji oraz Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w razie zagrożenia bezpieczeństwa lub niebezpiecznego zakłócenia porządku publicznego oraz zasad użycia broni palnej przez te jednostki (Dz. U. Nr 26, poz. 104) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 po wyrazach „poz. 179” dodaje się wyrazy „z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515 oraz z 1996 r. Nr 59, poz. 269”;

2) w § 3 w ust. 2 wyrazy „w art. 17 ust. 1 pkt 2 ustawy.” zastępuje się wyrazami „w art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy.”;

3) w § 5 wyrazy „w art. 17 ust. 1 pkt 6–8 ustawy” zastępuje się wyrazami „w art. 17 ust. 1 pkt 6, 7 i 9 ustawy”;

4) w § 6 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Dowódca oddziału Policji przed wycofaniem oddziału:

1) zabezpiecza na miejscu zdarzenia ślady i dowody związane z użyciem tego oddziału oraz podejmuje inne czynności nie cierpiące zwłoki, aby nie dopuścić do ich zatarcia, a także ustala świadków zdarzenia,

2) zabezpiecza odebraną broń palną, amunicję, materiały wybuchowe i inne niebezpieczne narzędzia.”;

5) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. W razie rozproszenia oddziałów Policji i niemożności nawiązania przez policjanta kontaktu z dowódcą, policjant ma prawo użycia broni palnej w przypadkach określonych w art. 17 ust. 1 pkt 1–4 ustawy, z zachowaniem wymogów określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 21 maja 1996 r. w sprawie szczegółowych warunków i sposobu postępowania przy użyciu broni palnej przez policjantów (Dz. U. Nr 63, poz. 296).”;

6) w § 8:

a) w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „w art. 17 ust. 1 pkt 2 ustawy” zastępuje się wyrazami „w art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy”,

b) w ust. 3 wyraz „objektów.” zastępuje się wyrazem „oddziałów.”;

7) § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. 1. Jeżeli wskutek użycia środków przymusu bezpośredniego lub broni palnej nastąpiło zranienie osoby, dowódca oddziału Policji jest obowiązany spowodować udzielenie jej pierwszej pomocy medycznej, a w razie potrzeby — udzielenie fachowej pomocy medycznej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, oraz gdy w wyniku użycia środków przymusu bezpośredniego lub broni palnej nastąpiła śmierć osoby albo szkoda w mieniu, dowódca oddziału Policji niezwłocznie powiadamia o tym przełożonego i właściwego miejscowo prokuratora, a także wykonuje czynności, o których mowa w § 6 ust. 3.”;

8) w § 12 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Pisemne raporty, o których mowa w ust. 1, powinny zawierać w szczególności:

1) wskazanie stopnia, imienia i nazwiska dowódcy oddziału,

2) określenie czasu i miejsca użycia oddziału,

3) opis sytuacji poprzedzającej użycie i przebieg użycia oddziału,

4) określenie użytych środków przymusu bezpośredniego i broni palnej, wskazanie podmiotu, który podjął decyzję o ich użyciu,

5) opis przyczyn i skutków użycia środków przymusu bezpośredniego i broni palnej, w tym wynikających z § 3 ust. 2 i 4 oraz § 4 ust. 3 i 5.

3. Zarządzenia, decyzje, polecenia i rozkazy, a także dokumentacja, o której mowa w § 10 ust. 1, są materiałami archiwalnymi.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*